

Μάθημα 3ο

Ο Σταυρός

(Β' Μέρος)

- Ωη, σας έπιασα, φώναξε ο Θανάσης στα κορίτσια. Σας παρακολουθώ ώρα πολλή. Έχετε ύποπτη συμπεριφορά!
- Τα κορίτσια πετάχτηκαν τρομαγμένα και κόντεψαν να τους πέσουν τα μπλοκάκια και τα μολύβια από τα χέρια.
- Αχ, καλέ Θανάση, μας κοφοχόλιασε, τον μάλωσε η αδελφή του.
- Τι παρακολουθείτε και σημειώνετε; Θα εξιχνιάσετε κανένα μυστήριο και δεν μου είπατε τίποτα;
- Τον θυμόσατε τον Θανάση, παιδιά, από το προηγούμενο βιβλίο «Τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας». Παντού βλέπει μυστήρια και, βέβαια, τρελαίνεται να τα εξιχνιάσει!
- Ψάχνουμε να βλούμε πότε και γιατί κάνουμε τον σταυλό μας, είπε σοβαρά η Λι. Έχουμε σημειώσει πολλά πλάγματα (από την τρομάρα της ξανάρχισε να μην μπορεί να πει το ρο).
- Χμ, ερευνάτε δηλαδή. Από δω και πέρα θα πάρετε και μένα στην ερευνητική

ομάδα, γιατί έχω σημαντική εμπειρία.

Η Κωνσταντίνα έκανε γκρίματσες πίσω από την πλάτη του για να τον κοροϊδεύει, αλλά ευτυχώς δεν την είδε. Η Λι χάρηκε πολύ όμως! Δεν είναι όλα τα αγόρια καζα και ο ξαδελφός της ο Θανάσης είχε πολλή πλάκα: την έκανε συνεχώς να γελά.

- Για πετε μου, λοιπόν, τι γράφατε;
- Κάνουμε τον σταυρό μας όταν τελειώνουμε την προσευχή μας, είπε αργά και καθαρά η Λι.
- Ο Χριστός είναι το Α και το Ω και βάζουμε το σταυρό Του στην αρχή και στο τέλος της, είπε βαθυστόχαστα ο Θανάσης.
- Όλο αυτό μόνος σου το σκέφτηκες; Είπε κοροϊδευτικά η αδελφή του, που είχε παρόλ' αυτά εντυπωσιαστεί.
- Κάνουμε τον σταυρό μας πριν και μετά το φαγητό μαζί με την προσευχή μας, συνέχισε η Λι, που δεν της άρεσαν οι τσακωμοί.
- Για να ευχαριστήσουμε τον Θεό που μας χάρισε την τροφή μας και για να ευλογησι στο τέλος και τα περισσεύματα του τραπέζιού μας, να τιμήσουμε το δώρο αυτό της καθημερινής τροφής, που πολλοί άνθρωποι στερούνται.
- Και έχω σημείωση που έχω προσέξει τον σταυρό. Να τα διαβάσω; Είπε το ξαδελφού- Λι σαν καλή μαθήτριά.
- Βεβαίως, παιδί μου, είπε ο Θανάσης με βαριά φωνή και όλοι έσκασαν στα γέλια. Του άρεσε πολύ να παριστάνει τον δάσκαλο.
- Λοιπόν, έχω τον σταυρό μου που φοράω στον λαιμό, αλλά είδα σταυρό και στο αυτοκίνητο του παππού, που μας πήρε από το αεροδρόμιο. Α, και τώρα θυμήθηκα που η γιαγιά έκανε τον σταυρό της την ώρα που μας υποδέχτηκαν, είπε «Δόξα τω Θεώ» και μετά σταύρωσε τον αέρα μπροστά μου.

- Η γιαγιά κάνει τον σταυρό της, όποτε ξεκινάμε για ταξίδι, θυμήθηκε η Κωνσταντίνα.

- Κι ο παππούς σταυρώνει την βασιλόπιτα πριν την κόψει την Πρωτοχρονιά, πρόσθεσε ο Θανάσης.

- Και ο πατέρας κάνει ένα σταυρό στην πόρτα με τή φλόγα της λαμπάδας, όταν γυρνάμε από την λειτουργία της Ανάστασης, πετάχτηκε η Κωνσταντίνα.

- Και κάνουμε τον σταυρό μας, όταν περνάει κηδεία από μπρός μας και λέμε «Θεός σκυρεστόν», φώναζε ο Θανάσης.

- Εγώ κάνω τον σταυρό μου πριν να περάσω μια γέφυρα. Φοβάμαι πολύ τα ύψη, παραδέχτηκε η Κωνσταντίνα.
- Σταματήστε! Μπελδευτήκα, μπελδευτήκα! φώναζε απελπισμένη η Λι, που έχασε ξανά το ρο της.

Τα παιδιά κοιτάχτηκαν ένοχα. Κατάλαβαν ότι τα έκαναν σαλάτα, αντί να τα ξεκαθαρίσουν, τα μπερδέψαν πιο πολύ.

- Μπερδευτήκαμε, παραδέχτηκε ο Θανάσης.

Πάμε στην Εκκλησία να ρωτήσουμε τον Θεό; Δεν θα έχει αρχίσει ακόμα τον Εσπερίνο.

Πώς κάνω τον σταυρό μου

Ενώνω τα τρία πρώτα δάχτυλα του δεξιού χεριού. Δείκνω έτσι την πίστη μου σ' ένα Θεό, που είναι τρία πρόσωπα - ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα, ομοούσια και ενωμένα μεταξύ τους. Τα άλλα δύο δάχτυλα, που ακουμπούν στην παλάμη, συμβολίζουν τις δύο φύσεις του Κυρίου μας, τη θεία και την ανθρωπινή.

Μετά φέρνω το χέρι στο μέτωπο, όπου βρίσκεται το μυαλό, φανερώνοντας έτσι ότι αγαπώ και πιστεύω στον Θεό με όλο το νου μου και ζητώ από τον Θεό να ευλογεί όλες τις σκέψεις μου. Το χέρι έρχεται κατόπιν στην κοιλιά, αυτή που μπορεί να πεινάει και να πονάει και συμβολικά τη θεωρούμε σωματικό παράδειγμα των αναγκών και των επιθυμιών μας. Έτσι δηλώνω συμβολικά ότι προσφέρω στον Κύριο όλες τις επιθυμίες και όλα τα συναισθήματά μου. Τέ-

λος, φέρνω το χέρι στους ώμους, πρώτα στον δεξιό και μετά στον αριστερό, από εκεί που ξεκινούν τα χέρια μου, τα οποία κάνουν τις περισσότερες πράξεις (πιάνουν, πετούν, χτυπούν, αγκαλιάζουν κλπ), και ζητώ κάθε πράξη μου να έχει σχέση με τον Χριστό και να είναι ευλογημένη από Αυτόν.

Έτσι ο Σταυρός αγγίζει όλο μου το σώμα και το αγκαλιάζει με την ευλογία και την προστασία του.

Συγχρόνως, κατά τη διδασκαλία του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού, με τον σταυρό περιγράφουμε ό,τι έκανε ο Θεός για τη σωτηρία μας: το μέτωπο είναι ο ουρανός, από τον οποίο κατέβηκε ο Θεός. Το χέρι κατευθύνεται στην κοιλιά, δηλαδή στη γη, όπου ο Θεός κατέβηκε. Ξανά το χέρι υψώνεται προς τον δεξιό ώμο, συμβολίζοντας την Ανάληψη και τη θέση του Χριστού και του ανθρώπου στα δεξιά του Πατρός. Το χέρι στον αριστερό ώμο δηλώνει την επιθυμία να είμαστε φίλοι του Χριστού.

